Vijeće
Europske unije

Bruxelles, 7. rujna 2023.
(OR. en)

12485/23

Međuinstitucijski predmet:
2023/0318(NLE)

PROCIV 57	**ATO 48**
ENV 925	**CSC 408**
JAI 1084	**ECOFIN 839**
SAN 494	**CSCI 149**
COSI 140	**DATAPROTECT 216**
CHIMIE 85	**MI 698**
ENFOPOL 356	**CODEC 1500**
RECH 380	**COPS 418**
CT 133	**JAIEX 46**
DENLEG 38	**COPEN 292**
COTER 153	**IND 441**
RELEX 987	**POLMIL 221**
ENER 467	**IPCR 55**
HYBRID 53	**DIGIT 160**
TRANS 329	**DISINFO 62**
CYBER 203	**CSDP/PSDC 608**
TELECOM 251	**MARE 18**
ESPACE 45	**POLMAR 47**

POPRATNA BILJEŠKA

Od:	Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine DEPREZ
Datum primitka:	6. rujna 2023.
Za:	Thérèse BLANCHET, glavna tajnica Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2023) 526 final
Predmet:	Prijedlog PREPORUKE VIJEĆA o Planu za koordinaciju odgovora na razini Unije na poremećaje u kritičnoj infrastrukturi od znatne prekogranične važnosti

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2023) 526 final.

Priloženo: COM(2023) 526 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 6.9.2023.
COM(2023) 526 final

2023/0318 (NLE)

Prijedlog

PREPORUKE VIJEĆA

o Planu za koordinaciju odgovora na razini Unije na poremećaje u kritičnoj infrastrukturi od znatne prekogranične važnosti

(Tekst značajan za EGP)

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

U trenutačnom geopolitičkom kontekstu, koji obilježavaju sve veća nestabilnost, ponajprije zbog ruskog agresivnog rata protiv Ukrajine i sve složenijih sigurnosnih prijetnji, i posljedice klimatskih promjena kao što je porast učestalosti neobičnih klimatskih fenomena ili nestašica vode, Unija mora ostati na oprezu i stalno se prilagođavati. Građani, poduzeća i tijela u Uniji oslanjaju se na kritičnu infrastrukturu[1] i na ključne usluge koje pružaju subjekti koji upravljaju tom infrastrukturom. Te su usluge neophodne za održavanje vitalnih društvenih funkcija i gospodarskih djelatnosti, javnog zdravlja i sigurnosti ili okoliša i moraju se neometano pružati na unutarnjem tržištu. Stoga, zbog važnosti tih ključnih usluga za unutarnje tržište, a time i potrebe za povećanjem otpornosti kritične infrastrukture i, u širem smislu, osiguravanjem otpornosti kritičnih subjekata koji pružaju te usluge, Unija mora poduzeti mjere za jačanje te otpornosti i ublažavanje poremećaja u pružanju tih ključnih usluga. U suprotnom bi ti poremećaji mogli imati ozbiljne posljedice za građane Unije, naše gospodarstvo i povjerenje u demokratske sustave te bi mogli narušiti neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta, posebno u kontekstu sve većih međuovisnosti sektora i preko granica.

Unija je već poduzela niz mjera za povećanje zaštite kritične infrastrukture, ponajprije prekogranične, i otpornosti kritičnih subjekata kako bi se izbjegli ili ublažili učinci poremećaja u pružanju ključnih usluga na unutarnjem tržištu.

Direktiva 2008/114/EZ o utvrđivanju i označivanju europske kritične infrastrukture[2] („Direktiva o europskoj kritičnoj infrastrukturi”) bila je prvi pravni instrument za uspostavu postupka na razini EU-a za utvrđivanje i označivanje europske kritične infrastrukture te zajedničkog pristupa Unije procjeni potrebe poboljšanja zaštite te infrastrukture od namjernih i slučajnih prijetnji prouzročenih ljudskim djelovanjem, kao i od prirodnih katastrofa. Međutim, bila je namijenjena samo za energetski i prometni sektor i zaštitu kritične infrastrukture te njome nisu bile propisane šire mjere za povećanje otpornosti subjekata koji upravljaju tom infrastrukturom.

Zbog sve veće povezanosti i prekogranične prirode poslovanja na unutarnjem tržištu bilo je potrebno obuhvatiti više od dva sektora i predvidjeti mjere šire od zaštite pojedinačne imovine. Zato su 2022. donesene Direktiva (EU) 2022/2557 o otpornosti kritičnih subjekata[3] i Direktiva (EU) 2022/2555 o mjerama za visoku zajedničku razinu kibersigurnosti širom Unije[4] („Direktiva NIS 2”). Cilj je zajamčiti sveobuhvatnu razinu fizičke i digitalne otpornosti kritičnih subjekata. Direktiva o otpornosti kritičnih subjekata stupila je na snagu 16. siječnja 2023. i njezin je cilj pomoći državama članicama da povećaju opću otpornost kritičnih subjekata i ojačati koordinaciju na razini Unije. Od 18. listopada 2024. zamijenit će Direktivu

[1] Kritična infrastruktura znači imovina, objekt, oprema, mreža ili sustav ili dio imovine, objekta, opreme, mreže ili sustava, koji je potreban za pružanje ključne usluge (članak 2. točka 4. Direktive (EU) 2022/2557 o otpornosti kritičnih subjekata).

[2] Direktiva Vijeća 2008/114/EZ od 8. prosinca 2008. o utvrđivanju i označivanju europske kritične infrastrukture i procjeni potrebe poboljšanja njezine zaštite (SL L 345, 23.12.2008., str. 75.).

[3] Direktiva (EU) 2022/2557 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o otpornosti kritičnih subjekata i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2008/114/EZ (SL L 333, 27.12.2022., str. 164.).

[4] Direktiva (EU) 2022/2555 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o mjerama za visoku zajedničku razinu kibersigurnosti širom Unije, izmjeni Uredbe (EU) br. 910/2014 i Direktive (EU) 2018/1972 i stavljanju izvan snage Direktive (EU) 2016/1148 (SL L 333, 27.12.2022., str. 80.).

o europskoj kritičnoj infrastrukturi i do tog će datuma države članice trebati poduzeti potrebne mjere usklađivanja. Direktiva o otpornosti kritičnih subjekata primjenjuje se na 11 sektora[5]. Težište se preusmjerava sa zaštite kritične infrastrukture na širi koncept otpornosti kritičnih subjekata koji upravljaju tom kritičnom infrastrukturom koji obuhvaća razdoblje prije, tijekom i nakon incidenta. I Direktiva NIS 2 stupila je na snagu 16. siječnja 2023. i njome se modernizira postojeći pravni okvir radi prilagodbe povećanoj digitalizaciji i sve opsežnijoj paleti prijetnji kibernetičkoj sigurnosti. Direktivom NIS 2 proširuje se i područje primjene pravila o kibernetičkoj sigurnosti na nove sektore i subjekte te se povećavaju otpornost i kapaciteti javnih i privatnih subjekata, nadležnih tijela i Unije u cjelini za odgovor na incidente.

Direktiva o otpornosti kritičnih subjekata sadržava odredbe o obavijestima o incidentima koje kritični subjekt dostavlja nadležnom nacionalnom tijelu, obavijestima koje nadležno nacionalno tijelo dostavlja drugim državama članicama na koje taj incident (potencijalno) utječe i obavijesti koje Komisija dostavlja ako incident utječe na šest ili više država članica. Direktivom o otpornosti kritičnih subjekata utvrđuju se određene obveze obavješćivanja o incidentima koji imaju ili bi mogli imati znatan učinak na kritične subjekte i kontinuitet pružanja ključnih usluga jednoj ili više drugih država članica ili u jednoj ili više drugih država članica[6].

Kao što je pokazao primjer sabotaže plinovoda Sjeverni tok u rujnu 2022., sigurnosni kontekst u kojem kritična infrastruktura funkcionira znatno se promijenio i potrebno je dodatno hitno djelovanje na razini Unije kako bi se povećala otpornost kritične infrastrukture, ne samo u pogledu pripravnosti nego i u pogledu koordiniranog odgovora.

U tom je kontekstu 8. prosinca 2022. na prijedlog Komisije donesena Preporuka Vijeća o koordiniranom pristupu na razini Unije za jačanje otpornosti kritične infrastrukture[7] („Preporuka za otpornost kritične infrastrukture”). U toj se preporuci, među ostalim, ističe potreba da se na razini Unije zajamči koordiniran i djelotvoran odgovor na trenutačne i buduće rizike za pružanje ključnih usluga. Konkretnije, Vijeće je pozvalo Komisiju „da izradi nacrt plana koordiniranog odgovora na poremećaje u kritičnoj infrastrukturi od znatne prekogranične važnosti”. U Preporuci se navodi da bi taj plan trebao biti usklađen s Protokolom EU-a za suzbijanje hibridnih prijetnji[8], uzeti u obzir Preporuku Komisije 2017/1584 o koordiniranom odgovoru na kiberincidente i kiberkrize velikih razmjera[9] („Plan za kibernetičku sigurnost”) te poštovati aranžmane za integrirani politički odgovor na krizu[10] („IPCR”).

Ovaj Prijedlog za dodatnu preporuku Vijeća sadržava taj plan. Cilj je Prijedloga dopuniti postojeći pravni okvir opisom koordiniranog odgovora na razini Unije na poremećaje u kritičnoj infrastrukturi od znatne prekogranične važnosti, uz istodobno iskorištavanje postojećih aranžmana na razini Unije. Konkretno, u Prijedlogu se opisuju područje primjene i ciljevi plana te akteri, procesi i postojeći alati koji bi se mogli upotrijebiti za koordinirani

---

5 Energetika, promet, bankarstvo, infrastruktura financijskog tržišta, digitalna infrastruktura, javna uprava, svemir, zdravstvo, voda za piće, otpadne vode, proizvodnja, prerada i distribucija hrane.

6 U skladu s člankom 15. stavcima 1. i 3. Direktive o otpornosti kritičnih subjekata.

7 Preporuka Vijeća od 8. prosinca 2022. o koordiniranom pristupu na razini Unije za jačanje otpornosti kritične infrastrukture, 2023/C 20/01 (SL C 20, 20.1.2023., str. 1.).

8 Zajednički radni dokument službi Komisije, Protokol EU-a za suzbijanje hibridnih prijetnji, SWD(2023) 116 final.

9 Preporuka Komisije (EU) 2017/1584 od 13. rujna 2017. o koordiniranom odgovoru na kiberincidente i kiberkrize velikih razmjera (SL L 239, 19.9.2017., str. 36.).

10 Provedbena odluka Vijeća (EU) 2018/1993 od 11. prosinca 2018. o aranžmanima EU-a za integrirani politički odgovor na krizu (SL L 320, 17.12.2018., str. 28.).

odgovor na razini Unije na incidente povezane s kritičnom infrastrukturom sa znatnim prekograničnim učinkom kao i načini suradnje između država članica, institucija, tijela, ureda i agencija Unije u takvim situacijama.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Ovaj Prijedlog preporuke Vijeća u skladu je i komplementaran s trenutačnim pravnim okvirom za zaštitu kritične infrastrukture i otpornost kritičnih subjekata, tj. s Direktivom o europskoj kritičnoj infrastrukturi odnosno s Direktivom o otpornosti kritičnih subjekata, kao i s Preporukom za otpornost kritične infrastrukture, jer se njime nastoji zajamčiti komplementarna koordinacija među državama članicama te između njih i institucija, tijela, ureda i agencija Unije u odgovoru na incidente koji uzrokuju poremećaje u kritičnoj infrastrukturi od znatne prekogranične važnosti i u pružanju ključnih usluga. U Prijedlogu se uzimaju u obzir postojeće strukture i mehanizmi na razini Unije, uključujući one uspostavljene Direktivom o otpornosti kritičnih subjekata, odnosno suradnja između nadležnih tijela i Skupine za otpornost kritičnih subjekata, osnovane Direktivom o otpornosti kritičnih subjekata radi potpore Komisiji te olakšavanja suradnje među državama članicama i razmjene informacija o pitanjima koja se odnose na tu direktivu.

Ovaj Prijedlog preporuke Vijeća u skladu je i komplementaran i s okvirom Unije za kibernetičku sigurnost utvrđenim Direktivom NIS 2.

Cilj je ovog Prijedloga pružiti plan za povećanje otpornosti kritičnih subjekata i zaštitu kritične infrastrukture, tzv. Plan za kritičnu infrastrukturu, sličan Planu za kibernetičku sigurnost.

U dijelu I. točki 4. podtočki (b) Priloga objašnjavaju se dodirne točke s Planom za kibernetičku sigurnost, koji se primjenjuje na kibernetičke incidente velikih razmjera koji uzrokuju poremećaje prevelike da bi ih određena država članica mogla sama riješiti te poremećaje koji utječu na dvije ili više država članica ili institucija Unije, a imaju toliko širok i znatan utjecaj tehničkog ili političkog značaja da su potrebni pravodobna koordinacija politika i odgovor na političkoj razini Unije. Incident se u Direktivi NIS 2 definira kao događaj koji ugrožava dostupnost, autentičnost, cjelovitost ili povjerljivost pohranjenih, prenesenih ili obrađenih podataka ili usluga koje mrežni i informacijski sustavi nude ili kojima omogućuju pristup („kibernetički incident”).

Nadležna tijela na temelju Direktive o otpornosti kritičnih subjekata i Direktive NIS 2 obvezna su surađivati i razmjenjivati informacije o kibernetičkim incidentima i incidentima koji utječu na kritične subjekte, među ostalim u pogledu relevantnih poduzetih mjera. U situaciji u kojoj značajan incident povezan s kritičnom infrastrukturom i kibernetički incident velikih razmjera utječu na isti subjekt, trebala bi postojati koordinacija mogućih odgovora među relevantnim akterima.

Prijedlog je u skladu s Protokolom EU-a za suzbijanje hibridnih prijetnji, koji se primjenjuje u slučaju hibridnih incidenata. U dijelu I. točki 4. podtočki (a) Priloga objašnjavaju se dodirne točke s Protokolom, među ostalim koji se instrument primjenjuje u slučaju značajnog incidenta povezanog s kritičnom infrastrukturom hibridnog karaktera.

Prijedlog je usklađen i s drugim postojećim mehanizmima za upravljanje krizama na razini Unije, kao što su aranžmani Vijeća za IPCR, Komisijin interni postupak koordinacije u

kriznim situacijama, ARGUS[11] i Mehanizam Unije za civilnu zaštitu[12] („UCPM”), uz potporu Koordinacijskog centra za odgovor na hitne situacije („ERCC”), te Mehanizam Europske službe za vanjsko djelovanje za odgovor na krizu.

Prijedlog je u skladu i s drugim relevantnim sektorskim zakonodavstvom, a ponajprije s njegovim posebnim mjerama kojima se uređuju određeni aspekti odgovora na poremećaje subjekata koji posluju u predmetnim sektorima.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Prijedlog se temelji na članku 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije („UFEU”), koji uključuje usklađivanje zakonodavstava za poboljšanje unutarnjeg tržišta, zajedno s člankom 292. UFEU-a, kojim se utvrđuju relevantna pravila o donošenju preporuka.

Odabir članka 114. UFEU-a kao materijalne pravne osnove opravdan je činjenicom da je cilj predložene preporuke Vijeća osigurati koordinirani odgovor u slučaju poremećaja u kritičnoj infrastrukturi od znatne prekogranične važnosti. Takvi poremećaji utječu na nekoliko država članica i mogu utjecati na funkcioniranje unutarnjeg tržišta zbog sve veće međuovisnosti infrastrukture i sektora u sve međuovisnijem gospodarstvu Unije. Boljim odgovorom na poremećaje izbjeći će se poremećaji u funkcioniranju unutarnjeg tržišta jer su ta kritična infrastruktura i ključne usluge koje ona pruža neophodne za održavanje vitalnih društvenih funkcija, gospodarskih djelatnosti, javnog zdravlja i sigurnosti ili okoliša.

Prijedlogom bi se dopunile Direktiva o europskoj kritičnoj infrastrukturi i Direktiva o otpornosti kritičnih subjekata, koje se također temelje na članku 114. UFEU-a. Preporuka za otpornost kritične infrastrukture, kao i ova predložena preporuka, temelji se na člancima 114. i 292. UFEU-a.

• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

Budući da je odgovor na poremećaje u kritičnoj infrastrukturi ili pružanju usluga kritičnih subjekata koji upravljaju tom kritičnom infrastrukturom u prvom redu u nadležnosti država članica, Unija ima važnu ulogu u slučaju poremećaja u kritičnoj infrastrukturi od znatne prekogranične važnosti jer takvi poremećaji mogu utjecati na nekoliko ili čak sve dijelove gospodarske aktivnosti unutar jedinstvenog tržišta, na sigurnost i međunarodne odnose Unije. Kako bi se osiguralo funkcioniranje unutarnjeg tržišta, koordinacija na razini Unije u slučaju poremećaja u kritičnoj infrastrukturi sa znatnim prekograničnim učinkom nije samo primjerena, već i nužna jer će takav koordinirani odgovor na razini Unije poduprijeti odgovor država članica na poremećaje zajedničkom informiranosti o stanju, koordiniranom javnom komunikacijom i ublažavanjem posljedica poremećaja na unutarnjem tržištu.

• Proporcionalnost

Ovaj je Prijedlog u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. stavka 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

---

[11] Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija, Odredbe Komisije o općem sustavu za brzo uzbunjivanje „ARGUS”, COM(2005) 662 final.

[12] Uredba (EU) 2021/836 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2021. o izmjeni Odluke br. 1313/2013/EU o Mehanizmu Unije za civilnu zaštitu (SL L 185, 26.5.2021., str. 1.).

Ni sadržaj ni oblik ovog Prijedloga preporuke Vijeća ne izlaze iz okvira onoga što je potrebno za ostvarenje njegovih ciljeva. Predložene mjere proporcionalne su ciljevima koji se nastoje ostvariti, a usmjereni su na osiguravanje koordiniranog odgovora na razini Unije u slučaju poremećaja u kritičnoj infrastrukturi ili pružanju usluga kritičnih subjekata koji upravljaju tom kritičnom infrastrukturom i koji imaju znatan prekogranični značaj. Predloženi koordinirani odgovor proporcionalan je ovlastima i obvezama država članica na temelju nacionalnog prava. Incidenti koji uzrokuju poremećaje u kritičnoj infrastrukturi ili pružanju ključnih usluga kritičnih subjekata često su ispod praga značajnog incidenta povezanog s kritičnom infrastrukturom i mogu se djelotvorno rješavati na nacionalnoj razini. Stoga je primjena mehanizma predviđenog ovim Prijedlogom ograničena na velike poremećaje od znatne prekogranične važnosti koji utječu na nekoliko država članica.

- **Odabir instrumenta**

Kako bi se ostvarili navedeni ciljevi, u UFEU-u, a posebno u njegovu članku 292., predviđeno je da Vijeće donosi preporuke na temelju prijedloga Komisije. U skladu s člankom 288. UFEU-a preporuke nisu obvezujuće. Preporuka Vijeća prikladan je instrument u ovom slučaju jer pokazuje predanost država članica provedbi mjera koje su u njoj sadržane i pruža čvrstu osnovu za suradnju u koordiniranom odgovoru na znatne poremećaje u kritičnoj infrastrukturi. Predloženom preporukom dopunio bi se obvezujući pravni okvir (posebno Direktiva o otpornosti kritičnih subjekata) i prethodno donesena Preporuka za otpornost kritične infrastrukture, u kojoj se poziva na takve dopunske mjere, uz potpuno poštovanje odgovornosti država članica u predmetnom području.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- **Savjetovanja s dionicima**

Pri izradi ovog Prijedloga provedeno je savjetovanje s državama članicama, institucijama i agencijama Unije. Usto su uzeta u obzir stajališta stručnjaka iz država članica izražena na radionici održanoj 24. travnja 2023. i poslana u pisanom obliku nakon te radionice.

Postignut je opći konsenzus o korisnosti koordiniranijeg odgovora na razini Unije na poremećaje u kritičnoj infrastrukturi od znatne prekogranične važnosti u trenutačnom kontekstu prijetnji, uz poštovanje nadležnosti država članica u tom području i povjerljivosti osjetljivih informacija. Postignut je i konsenzus o potrebi da se izbjegne udvostručavanje instrumenata i da se iskoriste postojeći mehanizmi na razini Unije za koordinaciju, razmjenu informacija i odgovor.

Iako su neke države članice imale pozitivno mišljenje o širem području primjene Plana za kritičnu infrastrukturu, druge su smatrale da je prag od šest ili više država članica predviđen u Direktivi o otpornosti kritičnih subjekata kad je riječ o utvrđivanju kritičnih subjekata od posebnog europskog značaja dovoljan i da nije potrebno uključiti drugu vrstu incidenta u područje primjene. Nekoliko država članica istaknulo je važnost uključivanja, prema potrebi, operatora kritične infrastrukture koji pružaju ključne usluge, zbog njihove stručnosti i važnosti uzimanja u obzir kibernetičke dimenzije.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

Prijedlog preporuke Vijeća sastoji se od glavnog dijela i priloga.

Glavni dio sastoji se od 11 točaka.

U točki 1. utvrđena je potreba za pojačanom suradnjom u odgovoru na značajne incidente povezane s kritičnom infrastrukturom u skladu s Planom za kritičnu infrastrukturu iz ovog Prijedloga preporuke, uključujući relevantne dijelove Priloga.

U točki 2. navodi se područje primjene Plana za kritičnu infrastrukturu, koji se odnosi na dvije vrste incidenata s negativnim učinkom, a koji bi potaknuli primjenu Plana za kritičnu infrastrukturu: incident ima znatan negativan učinak na pružanje ključnih usluga za šest ili više država članica ili u njima ili ima znatan negativan učinak u dvije ili više država članica, a relevantni akteri koji su u njemu navedeni suglasni su da je potrebna koordinacija na razini Unije zbog znatnog učinka incidenta.

Točka 3. odnosi se na utvrđivanje relevantnih aktera koji će biti uključeni u Plan za kritičnu infrastrukturu i razina na kojima će se primjenjivati Plan za kritičnu infrastrukturu (operativna, strateška/politička). To je dodatno objašnjeno u Prilogu Preporuci.

U točki 4. preporučuje se primjena Plana za kritičnu infrastrukturu u skladu s drugim relevantnim instrumentima kako je opisano u Prilogu.

U točki 5. državama članicama preporučuje se da na nacionalnoj razini učinkovito odgovore na znatne poremećaje u kritičnoj infrastrukturi.

U točki 6. preporučuje se da relevantni akteri uspostave ili imenuju kontaktne točke koje bi trebale podupirati primjenu Plana za kritičnu infrastrukturu. Ako je moguće, te kontaktne točke trebale bi biti iste kao jedinstvene kontaktne točke u skladu s Direktivom o otpornosti kritičnih subjekata.

Točka 7. odnosi se na protok informacija u slučaju značajnog incidenta povezanog s kritičnom infrastrukturom.

U točki 8. objašnjava se način razmjene informacija.

U točki 9. preporučuje se testiranje funkcioniranja Plana za kritičnu infrastrukturu u okviru vježbi.

U točki 10. preporučuje se da se o stečenim iskustvima raspravlja u okviru Skupine za otpornost kritičnih subjekata, koja bi trebala pripremiti izvješće, uključujući preporuke. Izvješće bi trebala donijeti Komisija.

U točki 11. državama članicama se preporučuje da o tom izvješću raspravljaju u Vijeću.

U Prilogu se opisuju ciljevi, načela, glavni akteri, međudjelovanje s postojećim mehanizmima za odgovor na krizu te funkcioniranje Plana za kritičnu infrastrukturu i njegova dva načina suradnje: razmjene informacija i odgovora.

2023/0318 (NLE)

Prijedlog

PREPORUKE VIJEĆA

o Planu za koordinaciju odgovora na razini Unije na poremećaje u kritičnoj infrastrukturi od znatne prekogranične važnosti

(Tekst značajan za EGP)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 114. i 292.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

(1) Oslanjanje na otpornu kritičnu infrastrukturu i otporne kritične subjekte koji pružaju usluge ključne za održavanje vitalnih društvenih funkcija, gospodarskih djelatnosti, javnog zdravlja i sigurnosti ili okoliša nužno je za neometano funkcioniranje unutarnjeg tržišta i društva u cjelini.

(2) U trenutačnom promjenjivom okruženju rizika i s obzirom na sve veću međuovisnost infrastrukture i sektora te, u širem smislu, međusektorsku i prekograničnu povezanost, potrebno je na sveobuhvatan i koordiniran način urediti i povećati zaštitu kritične infrastrukture i otpornost kritičnih subjekata koji upravljaju takvom infrastrukturom.

(3) Incident koji uzrokuje poremećaje u kritičnoj infrastrukturi i time onemogućuje ili ozbiljno narušava pružanje ključnih usluga može imati znatne prekogranične učinke i negativno utjecati na unutarnje tržište. Kako bi se zajamčio ciljan, proporcionalan i učinkovit pristup, trebalo bi poduzeti mjere ponajprije za reagiranje na značajne incidente povezane s kritičnom infrastrukturom, kako je navedeno u ovoj Preporuci, kojima bi se obuhvatile situacije u kojima su primjerice poremećaji uzrokovani incidentom dugotrajni ili bi mogli imati znatne kaskadne učinke u istom ili drugim sektorima ili državama članicama.

(4) Koordinirani odgovor na značajne incidente povezane s kritičnom infrastrukturom neophodan je da se izbjegnu veliki poremećaji na unutarnjem tržištu i zajamči što brže ponovno pružanje ključnih usluga jer takvi incidenti mogu imati ozbiljne posljedice za gospodarstvo i građane Unije. Za pravovremen i učinkovit odgovor na takve incidente na razini Unije potrebna je brza i učinkovita suradnja svih relevantnih aktera i koordinirano djelovanje koje se podupire na razini Unije. Takav se odgovor stoga temelji na postojanju prethodno uspostavljenih te, koliko je to moguće, dobro uvježbanih postupaka suradnje i mehanizama, pri čemu su utvrđene uloge i odgovornosti ključnih aktera na nacionalnoj razini i na razini Unije.

(5) Iako su države članice i subjekti koji upravljaju kritičnom infrastrukturom i pružaju ključne usluge prvenstveno odgovorni za odgovor na značajne incidente povezane s

kritičnom infrastrukturom, bolja koordinacija na razini Unije primjerena je u slučaju poremećaja od znatne prekogranične važnosti. Pravodoban i učinkovit odgovor ne ovisi samo o primjeni nacionalnih mehanizama država članica, već i o koordiniranom djelovanju koje se podupire na razini Unije, uključujući odgovarajuću brzu i učinkovitu suradnju.

(6) Zaštita europske kritične infrastrukture trenutačno je uređena Direktivom Vijeća 2008/114/EZ[1], koja obuhvaća samo dva sektora: promet i energetiku. Tom su direktivom uspostavljeni postupak za utvrđivanje i označivanje europske kritične infrastrukture i zajednički pristup procjeni potrebe poboljšanja zaštite takve infrastrukture. Oni su središnji stup Europskog programa za zaštitu kritične infrastrukture[2] („EPZKI”), koji je Komisija donijela 2006. i kojim je utvrđen okvir za zaštitu kritične infrastrukture od svih opasnosti na europskoj razini.

(7) Kako bi se osim zaštite kritične infrastrukture u širem smislu osigurala i otpornost kritičnih subjekata koji upravljaju takvom infrastrukturom i pružaju ključne usluge na unutarnjem tržištu, od 18. listopada 2024. Direktiva (EU) 2022/2557 Europskog parlamenta i Vijeća[3] zamijenit će Direktivu 2008/114/EZ. Direktivom (EU) 2022/2557 obuhvaćeno je 11 sektora i predviđene su obveze jačanja otpornosti za države članice i kritične subjekte, suradnja među državama članicama i s Komisijom te potpora Komisije nacionalnim tijelima i kritičnim subjektima kao i potpora država članica kritičnim subjektima.

(8) Sabotaža plinovoda Sjeverni tok naglasila je potrebu da se na razini Unije donesu mjere za povećanje otpornosti kritične infrastrukture. Stoga je Vijeće na temelju prijedloga Komisije donijelo Preporuku o koordiniranom pristupu na razini Unije za jačanje otpornosti kritične infrastrukture („Preporuka 2023/C 20/01”)[4], čiji je cilj poboljšanje pripravnosti, odgovora i međunarodne suradnje u tom području. U toj se preporuci posebno ističe potreba da se na razini Unije zajamči koordiniran i djelotvoran odgovor na rizike za pružanje ključnih usluga.

(9) Postojeći pravni okvir potrebno je dopuniti dodatnom preporukom Vijeća kojom se utvrđuje Plan za koordinirani odgovor na poremećaje u kritičnoj infrastrukturi od znatne prekogranične važnosti („Plan za kritičnu infrastrukturu”), uz istodobno iskorištavanje postojećih aranžmana na razini Unije.

(10) Ovu Preporuku trebalo bi uskladiti s Preporukom 2023/C 20/01 kako bi se osigurala dosljednost i izbjeglo udvostručavanje. Stoga ova Preporuka ne bi trebala obuhvaćati druge elemente ciklusa upravljanja krizom, odnosno sprečavanje, pripravnost i oporavak.

(11) Ovom bi se Preporukom trebala dopuniti Direktiva (EU) 2022/2557, posebno u smislu koordiniranog odgovora, te bi je trebalo provoditi tako da se pritom osigura usklađenost s tom direktivom i svim drugim primjenjivim pravilima prava Unije. Stoga bi se ova Preporuka, u mjeri u kojoj je to moguće, trebala oslanjati na pojmove,

---

[1] Direktiva Vijeća 2008/114/EZ od 8. prosinca 2008. o utvrđivanju i označivanju europske kritične infrastrukture i procjeni potrebe poboljšanja njezine zaštite (SL L 345, 23.12.2008., str. 75.).

[2] COM(2006) 786 final od 12. prosinca 2006. – Komunikacija Komisije o Europskom programu za zaštitu kritične infrastrukture.

[3] Direktiva (EU) 2022/2557 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o otpornosti kritičnih subjekata i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2008/114/EZ (SL L 333, 27.12.2022., str. 164.).

[4] Preporuka Vijeća od 8. prosinca 2022. o koordiniranom pristupu na razini Unije za jačanje otpornosti kritične infrastrukture, 2023/C 20/01 (SL C 20, 20.1.2023., str. 1.).

alate i postupke iz te direktive, kao što su Skupina za otpornost kritičnih subjekata, koja djeluje u okviru zadaća utvrđenih u toj direktivi, i kontaktne točke, te ih koristiti. Osim toga, pojam „kritična infrastruktura” koji se upotrebljava u ovoj Preporuci trebalo bi tumačiti na isti način kao u uvodnoj izjavi 7. Preporuke 2023/C 20/01, odnosno kao da obuhvaća relevantnu kritičnu infrastrukturu koju je država članica utvrdila na nacionalnoj razini ili koja je određena kao europska kritična infrastruktura na temelju Direktive 2008/114/EZ, kao i kritične subjekte koje treba utvrditi na temelju Direktive (EU) 2022/2557. Kako bi se osigurala dosljednost s Direktivom (EU) 2022/2557, pojmove upotrijebljene u ovoj Preporuci trebalo bi stoga tumačiti kao da imaju isto značenje kao u toj direktivi. Primjerice, pojam „otpornost”, definiran u članku 2. točki 2. te direktive, trebalo bi tumačiti i kao sposobnost kritične infrastrukture da spriječi događaje koji znatno poremete ili bi mogli znatno poremetiti pružanje ključnih usluga na unutarnjem tržištu, odnosno usluga koje su neophodne za održavanje vitalnih društvenih i gospodarskih funkcija, javnu sigurnost i zaštitu, zdravlje stanovništva ili okoliš, te da se od navedenih događaja zaštiti, odgovori na njih, odupre im se, ublaži ih, apsorbira ih, prilagodi im se ili se oporavi od njih.

(12) Osim toga, pojam „znatan negativan učinak” trebalo bi tumačiti s obzirom na kriterije iz članka 7. stavka 1. Direktive (EU) 2022/2557: i. broj korisnika koji se oslanjaju na ključne usluge koje pruža dotični subjekt; ii. opseg ovisnosti drugih sektora i podsektora navedenih u Prilogu Direktivi o dotičnim ključnim uslugama; iii. stupanj i trajanje učinka koje bi incidenti mogli imati na gospodarske i društvene aktivnosti, na okoliš, javnu zaštitu i sigurnost ili zdravlje stanovništva; iv. tržišni udio subjekta na tržištu dotične ključne usluge ili ključnih usluga; v. zemljopisno područje na koje bi incident mogao utjecati, uključujući sve prekogranične učinke, uzimajući u obzir ranjivost povezanu sa stupnjem izolacije određenih vrsta zemljopisnih područja, kao što su otočne regije, udaljene regije ili planinska područja; vi. važnost subjekta u održavanju dostatne razine ključne usluge, uzimajući u obzir raspoloživost alternativnih načina pružanja te ključne usluge.

(13) Radi učinkovitosti i djelotvornosti Plan za kritičnu infrastrukturu trebao bi biti potpuno usklađen i interoperabilan s revidiranim operativnim protokolom Unije za suzbijanje hibridnih prijetnji[5] i u njemu bi se u obzir trebali uzeti postojeći Plan za koordinirani odgovor na prekogranične kiberincidente i kiberkrize velikih razmjera utvrđen u Preporuci Komisije (EU) 2017/1584[6] („Plan za kibernetičku sigurnost”) i mandat Europske mreže organizacija za vezu za kiberkrize („EU-CyCLONe”) utvrđen u Direktivi (EU) 2022/2555 Europskog parlamenta i Vijeća[7] te bi se trebalo izbjegavati udvostručavanje struktura i aktivnosti. Za koordiniranje odgovora trebali bi se iskoristiti postojeći aranžmani za integrirani politički odgovor na krizu[8] („IPCR”), koje je uspostavilo Vijeće.

(14) Ova se Preporuka temelji na uspostavljenim mehanizmima Unije za upravljanje krizama te je u širem smislu dosljedna i komplementarna s njima, posebno

---

[5] Zajednički radni dokument službi Komisije, Protokol EU-a za suzbijanje hibridnih prijetnji, SWD(2023) 116 final.

[6] Preporuka Komisije (EU) 2017/1584 od 13. rujna 2017. o koordiniranom odgovoru na kiberincidente i kiberkrize velikih razmjera (SL L 239, 19.9.2017., str. 36.).

[7] Direktiva (EU) 2022/2555 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o mjerama za visoku zajedničku razinu kibersigurnosti širom Unije, izmjeni Uredbe (EU) br. 910/2014 i Direktive (EU) 2018/1972 i stavljanju izvan snage Direktive (EU) 2016/1148 (SL L 333, 27.12.2022., str. 80.).

[8] Provedbena odluka Vijeća (EU) 2018/1993 od 11. prosinca 2018. o aranžmanima EU-a za integrirani politički odgovor na krizu (SL L 320, 17.12.2018., str. 28.).

aranžmanima Vijeća za IPCR, Komisijinim internim postupkom koordinacije u kriznim situacijama ARGUS[9] i Mehanizmom Unije za civilnu zaštitu („UCPM”)[10], uz potporu Koordinacijskog centra za odgovor na hitne situacije („ERCC”)[11], Mehanizmom Europske službe za vanjsko djelovanje („ESVD”) za odgovor na krizu te Instrumentom za izvanredne okolnosti na jedinstvenom tržištu[12], koji mogu imati određenu ulogu u odgovoru na velike poremećaje u funkcioniranju kritične infrastrukture.

(15) U odgovoru na značajan incident povezan s kritičnom infrastrukturom mogu se upotrebljavati prethodno navedeni alati ili mehanizmi na razini Unije, u skladu s pravilima i postupcima koji se na njih primjenjuju, a koje bi ova Preporuka trebala dopuniti, ali ne i utjecati na njih. Na primjer, aranžmani Vijeća za IPCR i dalje su glavni alat za koordinaciju odgovora na političkoj razini Unije među državama članicama. Interna koordinacija u Komisiji odvija se u okviru ARGUS-ova međusektorskog postupka koordiniranja krize. Ako kriza ima utjecaj na vanjsku ili zajedničku sigurnosnu i obrambenu politiku (ZSOP), aktivira se ESVD-ov mehanizam za odgovor na krizu. U skladu s Odlukom br. 1313/2013/EU o Mehanizmu Unije za civilnu zaštitu („UCPM”) operativne odgovore u okviru UCPM-a na stvarne ili neposredne prirodne katastrofe i katastrofe uzrokovane ljudskim djelovanjem u Uniji i izvan nje (uključujući one koje utječu na kritičnu infrastrukturu) organizira ERCC, Komisijino jedinstveno operativno čvorište koje upravlja odgovorom na krizu 24 sata dnevno sedam dana u tjednu. U takvim slučajevima ERCC je zadužen za rano upozoravanje, obavješćivanje, analizu i potporu razmjeni informacija te, ako država članica aktivira UCPM, za raspoređivanje operativne pomoći i stručnjaka u pogođena područja. Osim toga, ERCC može olakšati sektorsku i međusektorsku koordinaciju na razini EU-a te između EU-a i relevantnih nacionalnih tijela, uključujući tijela nadležna za civilnu zaštitu i otpornost kritične infrastrukture.

(16) Iako bi postupke utvrđene u ovoj Preporuci trebalo prema potrebi uzeti u obzir u vezi s tim drugim alatima ili mehanizmima ako su korišteni, ovdje bi trebalo opisati i mjere koje bi se mogle poduzeti na razini Unije u pogledu zajedničke informiranosti o stanju, koordinirane javne komunikacije i učinkovitog odgovora izvan okvira tih mehanizama Unije za koordinaciju kriznih situacija, ako se ne iskoriste.

(17) Kako bi se bolje koordinirao odgovor na značajne incidente povezane s kritičnom infrastrukturom, države članice i institucije Unije, relevantne agencije, tijela i uredi Unije koji rade putem postojećih dogovora, u skladu s Planom za kritičnu infrastrukturu, trebali bi intenzivnije surađivati. Plan za kritičnu infrastrukturu trebao bi se iz tog razloga primjenjivati ako se dosegne prag od šest ili više država članica predviđen u Direktivi (EU) 2022/2557 kad je riječ o utvrđivanju kritičnih subjekata od posebnog europskog značaja, kao i u slučaju incidenata koji utječu na manji broj

---

[9] Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija, Odredbe Komisije o općem sustavu za brzo uzbunjivanje „ARGUS”, COM(2005) 662 final.

[10] Odluka br. 1313/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o Mehanizmu Unije za civilnu zaštitu (SL L 347, 20.12.2013., str. 924.).

[11] Odlukom br. 1313/2013/EU o Mehanizmu Unije za civilnu zaštitu (UCPM) uspostavljen je okvir za sve opasnosti kojim se utvrđuju aranžmani za prevenciju, pripravnost i odgovor na razini Unije u pogledu svih vrsta prirodnih katastrofa i katastrofa uzrokovanih ljudskim djelovanjem ili neposrednih katastrofa unutar i izvan EU-a.

[12] Uredba …/… Europskog parlamenta i Vijeća o uspostavi Instrumenta za izvanredne okolnosti na jedinstvenom tržištu i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 2679/98, COM(2022) 459 final.

država članica jer bi takvi incidenti mogli imati širok učinak zbog kaskadnih prekograničnih učinaka te bi stoga bila korisna koordinacija odgovora na razini Unije.

(18) Iako se okvir za suradnju na razini Unije u koordiniranom odgovoru na značajne incidente povezane s kritičnom infrastrukturom smatra nužnim, ne bi trebao dovesti do preusmjeravanja resursa kritičnih subjekata i nadležnih tijela s reagiranja na incident, koje bi trebalo biti prioritet.

(19) Trebalo bi jasno utvrditi relevantne aktere uključene u provedbu Plana za kritičnu infrastrukturu kako bi se dobio jasan i sveobuhvatan pregled institucija, tijela, ureda i agencija koji bi mogli odgovoriti na značajan incident povezan s kritičnom infrastrukturom.

(20) Odgovor na incidente povezane s kritičnom infrastrukturom, uključujući značajne, primarna je odgovornost nadležnih tijela država članica. Ova Preporuka ne bi smjela utjecati na odgovornost država članica za zaštitu nacionalne sigurnosti i obrane ni na njihove ovlasti za zaštitu drugih ključnih državnih funkcija, posebice onih koje se odnose na javnu sigurnost, teritorijalnu cjelovitost i očuvanje javnog poretka, u skladu s pravom Unije. Nadalje, ova Preporuka ne bi smjela utjecati na nacionalne postupke, kao što su komunikacija i povezivanje operatora kritične infrastrukture s nadležnim nacionalnim tijelima. Ova bi se Preporuka trebala primjenjivati bez utjecaja na relevantne bilateralne ili multilateralne sporazume između država članica.

(21) Za učinkovitu i pravodobnu suradnju u okviru Plana za kritičnu infrastrukturu važno je da relevantni akteri imenuju ili uspostave kontaktne točke. Kako bi se osigurala dosljednost, države članice trebale bi razmotriti mogućnost da kao kontaktne točke u ovom okviru imenuju ili uspostave jedinstvene kontaktne točke koje se trebaju imenovati ili uspostaviti u okviru Direktive (EU) 2022/2557.

(22) U interesu učinkovitosti, testiranje i provedba Plana za kritičnu infrastrukturu, kao i izvješćivanje i rasprava o stečenim iskustvima nakon njegove primjene, trebali bi biti ključni dio održavanja visoke razine spremnosti u slučaju značajnih incidenata povezanih s kritičnom infrastrukturom i osiguravanja sposobnosti pružanja brzog i dobro koordiniranog odgovora, uz sudjelovanje relevantnih aktera.

(23) S obzirom na strukturu mehanizma Vijeća za koordinaciju kriznih situacija IPCR i općenito uzimajući u obzir potencijalnu aktivaciju mehanizama za koordinaciju kriznih situacija koji već postoje na razini Unije, Plan za kritičnu infrastrukturu trebao bi obuhvatiti dva načina suradnje kako bi se odgovorilo na značajan incident povezan s kritičnom infrastrukturom. Prvi bi se trebao sastojati od razmjene informacija koja uključuje sve relevantne aktere, koordinacije javne komunikacije i, ako se koriste, koordinacije putem već postojećih mehanizama kao što su aranžmani za IPCR u Vijeću ili koordinacija ARGUS-a unutar Komisije, uz potporu ERCC-a kao operativne kontaktne točke koja je na raspolaganju 24 sata dnevno sedam dana u tjednu, i mehanizma ESVD-a za odgovor na krizu. Drugi bi trebao obuhvaćati daljnje mjere odgovora zbog razmjera incidenta. Ta bi suradnja trebala uključivati angažman na operativnoj, strateškoj/političkoj razini, koja odražava razinu iz Preporuke 2017/1584 i Protokola Unije za suzbijanje hibridnih prijetnji, radi koordinacije aktivnosti te djelotvornog i učinkovitog odgovora na značajan incident povezan s kritičnom infrastrukturom. Na temelju načela proporcionalnosti, supsidijarnosti, povjerljivosti informacija i komplementarnosti te kako bi se zajamčila učinkovita suradnja, u Planu za kritičnu infrastrukturu trebalo bi opisati kako su osigurani zajednička informiranost o stanju relevantnih dionika, koordinirana javna komunikacija i učinkovit odgovor.

(24) Razmjena informacija u skladu s ovom Preporukom trebala bi se odvijati bez ugrožavanja nacionalne sigurnosti ili sigurnosti i komercijalnih interesa subjekata koji upravljaju kritičnom infrastrukturom. Stoga bi se osjetljivim informacijama trebalo razborito pristupati, razmjenjivati ih i njima rukovati, u skladu s primjenjivim pravilima, pridavanjem posebne pozornosti korištenim kanalima za prijenos i kapacitetima za pohranu,

DONIJELO JE OVU PREPORUKU:

(1) Države članice, Vijeće, Komisija i, prema potrebi, Europska služba za vanjsko djelovanje („ESVD”) te relevantna tijela, uredi i agencije Unije trebali bi surađivati u okviru Plana za kritičnu infrastrukturu iz ove Preporuke kako bi se ostvarili ciljevi utvrđeni u dijelu I. točki 1. Priloga te, uzimajući u obzir načela navedena u dijelu I. točki 2. Priloga, osigurati koordinirani odgovor na značajne incidente povezane s kritičnom infrastrukturom.

(2) Države članice, Vijeće, Komisija i, prema potrebi, ESVD te relevantna tijela, uredi i agencije Unije trebali bi primjenjivati Plan za kritičnu infrastrukturu bez nepotrebne odgode kad god dođe do značajnog incidenta povezanog s kritičnom infrastrukturom, odnosno incidenta koji uključuje kritičnu infrastrukturu i koji ima jedan od sljedećih učinaka:

   (a) ima znatan negativan učinak na pružanje ključnih usluga za šest ili više država članica ili u njima, među ostalim ako utječe na kritični subjekt od posebnog europskog značaja u smislu članka 17. Direktive (EU) 2022/2557 o otpornosti kritičnih subjekata[13]; ili

   (b) ima znatan negativan učinak na pružanje ključnih usluga u dvije ili više država članica, ako država članica koja predsjeda rotirajućim predsjedništvom Vijeća, u dogovoru s tim drugim državama članicama i uz savjetovanje s Komisijom, smatra da je potrebna pravodobna koordinacija odgovora na razini Unije zbog širokog i znatnog učinka incidenta od tehničkog ili političkog značaja.

(3) Relevantni akteri Plana za kritičnu infrastrukturu, utvrđeni na operativnoj, strateškoj/političkoj razini u skladu s dijelom I. točkom 3. Priloga, trebali bi nastojati komunicirati i surađivati u komplementarnosti. Trebali bi se pobrinuti za primjerenu i pravodobnu razmjenu informacija, uključujući koordinaciju javne komunikacije, te koordinirani odgovor kako je utvrđeno u dijelu II. Priloga.

(4) Plan za kritičnu infrastrukturu trebao bi se primjenjivati uzimajući u obzir druge relevantne instrumente i u skladu s njima, na temelju dijela I. točke 4. Priloga. Ako incident utječe i na fizičke aspekte i na kibernetičku sigurnost kritične infrastrukture, trebalo bi osigurati sinergije s relevantnim postupcima utvrđenima u Planu za kibernetičku sigurnost.

(5) Države članice trebale bi se pobrinuti da na nacionalnoj razini i u skladu s pravom Unije učinkovito reagiraju na poremećaje u kritičnoj infrastrukturi nakon značajnih incidenata povezanih s kritičnom infrastrukturom.

[13] Direktiva (EU) 2022/2557 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2022. o otpornosti kritičnih subjekata i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2008/114/EZ (SL L 333, 27.12.2022., str. 164.).

(6) Države članice, Vijeće, ESVD, Agencija Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva („Europol”) i druge relevantne agencije Unije trebali bi, kao i Komisija, imenovati ili uspostaviti kontaktnu točku za pitanja povezana s Planom za kritičnu infrastrukturu. Kontaktne točke trebale bi podupirati primjenu Plana za kritičnu infrastrukturu pružanjem potrebnih informacija i olakšati provedbu koordinacijskih mjera za odgovor na značajan incident povezan s kritičnom infrastrukturom. Ako je moguće, te bi kontaktne točke za države članice trebale biti iste kao jedinstvene kontaktne točke koje se trebaju imenovati ili uspostaviti u skladu s člankom 9. stavkom 2. Direktive (EU) 2022/2557. ERCC Komisiji osigurava operativne kontakte i kapacitete 24 sata dnevno sedam dana u tjednu te koordinira, prati i podupire odgovor na hitne situacije na razini Unije u stvarnom vremenu, a istodobno služi državama članicama i Komisiji kao operativni centar za odgovor na krizu koji promiče međusektorski pristup upravljanju katastrofama.

(7) Država članica koja predsjeda rotirajućim predsjedništvom Vijeća, u dogovoru s pogođenim državama članicama, trebala bi putem kontaktnih točaka iz točke 6. obavijestiti sve relevantne aktere o značajnom incidentu povezanom s kritičnom infrastrukturom i primjeni Plana za kritičnu infrastrukturu. Razmjena informacija o značajnom incidentu povezanom s kritičnom infrastrukturom trebala bi se odvijati odgovarajućim komunikacijskim kanalima, uključujući, ako je to primjenjivo i primjereno, platformu za integrirani politički odgovor na krizu[14] („IPCR”) i ERCC putem Zajedničkog komunikacijskog i informacijskog sustava za hitne situacije („CECIS”), internetske aplikacije za upozoravanje i obavješćivanje koja omogućuje razmjenu informacija u stvarnom vremenu.

(8) Ako je potrebno, kanali prijenosa trebali bi uključivati zaštićene kanale kako se ne bi ugrozila nacionalna sigurnost ili sigurnost i komercijalni interesi dotičnih subjekata. Razmjena informacija opisana u dijelu II. točki 1. Priloga ovoj Preporuci trebala bi se provoditi i bez ugrožavanja nacionalne sigurnosti ili sigurnosti i komercijalnih interesa kritičnih subjekata te u skladu s pravom Unije, posebno Uredbom (EU) …/… Europskog parlamenta i Vijeća[15]. Posebno bi trebalo razborito pristupati osjetljivim informacijama, razmjenjivati ih i njima rukovati. Za postupanje s klasificiranim podacima i njihovu razmjenu trebali bi se koristiti dostupni akreditirani alati, kao i odgovarajuće sigurnosne mjere.

(9) Relevantni akteri trebali bi redovito vježbati i testirati funkcioniranje Plana za kritičnu infrastrukturu i svoj koordinirani odgovor na značajan incident povezan s kritičnom infrastrukturom na nacionalnoj i regionalnoj razini te na razini Unije, primjerice u kontekstu vježbi. Takve vježbe i testovi mogu uključivati, prema potrebi, subjekte iz privatnog sektora. Vježba na razini Unije koja uključuje fizičke i kibernetičke aspekte trebala bi se provesti do [*datum donošenja ove Preporuke + 12 mjeseci*].

(10) Nakon primjene Plana za kritičnu infrastrukturu u pogledu značajnog incidenta povezanog s kritičnom infrastrukturom, Skupina za otpornost kritičnih subjekata iz članka 19. Direktive (EU) 2022/2557 trebala bi s relevantnim akterima pravodobno raspraviti o stečenim iskustvima koja mogu ukazati na nedostatke i područja u kojima su potrebna poboljšanja te potom pripremiti izvješće, uključujući preporuke za

[14] Provedbena odluka Vijeća (EU) 2018/1993 od 11. prosinca 2018. o aranžmanima EU-a za integrirani politički odgovor na krizu, ST/13422/2018/INIT, (SL L 320, 17.12.2018., str. 28.).

[15] Uredba (EU) …/… o sigurnosti podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije, COM(2022) 119 final.

postizanje tih poboljšanja. Pripremu tog izvješća trebali bi podupirati relevantni akteri uključeni u primjenu Plana za kritičnu infrastrukturu. Izvješće bi trebala donijeti Komisija.

(11) Države članice trebale bi raspravljati o izvješću iz točke 10. u relevantnim pripremnim tijelima Vijeća ili u Vijeću.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće
Predsjednik